

תובנית אלון

**לפניהם נחשף כאן פרק אפל מעברו של הפסיכולוג ונשיא
עמותת יידי טיבט בישראל, נחי אלון, שהורה להרוג אזרחים פלסטינים
במלחמת ששת הימים. עכשיו הוא מספר על המשע האיש שuber
בעקבות הפרסום: המפגש המחודש והטעון עם יידי ערב
שכתב, המציע גישה חדשה לפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני**

הוסיף קרפנסקוף והציג כי אלון היה או המפקד
הכщий בשיטה. "אני וכר ששבה את אחת הגופות
והעמסו אותה על העגלה. הם היו אודחים לא
חמושים. זה היה דבר מרושע ואכזרי לפגוע בא"
נשים אלה, הם היו מבוגרים. אפשר היה לירות
ולתפס אותם, הם היו מוגבלים. זה היה רצח בדים
קר, הם לא איימו עליינו. אחר כך הרס'פ תפס את
הילוד והחל ללמד אותו להגיר בעברית: 'כמה ייעז'
שהלא חנהה חפש בירקו. הילדר שנין את המ'
שפט זהה במשך עשר דקות והוא נשלח עם החמור,
העגלה וה גופות לתוכה עזה. אני זכר את גופתה
השמנה, את המעיים של האיש. נחי עמד מול זה
ולא עשה דבר. הוא נכח לאורך כל הסיטואציה,
לא עזר אותה ולא התעורר. פשוט התעללוبيلד,
ב גופות".

אמת שחורה

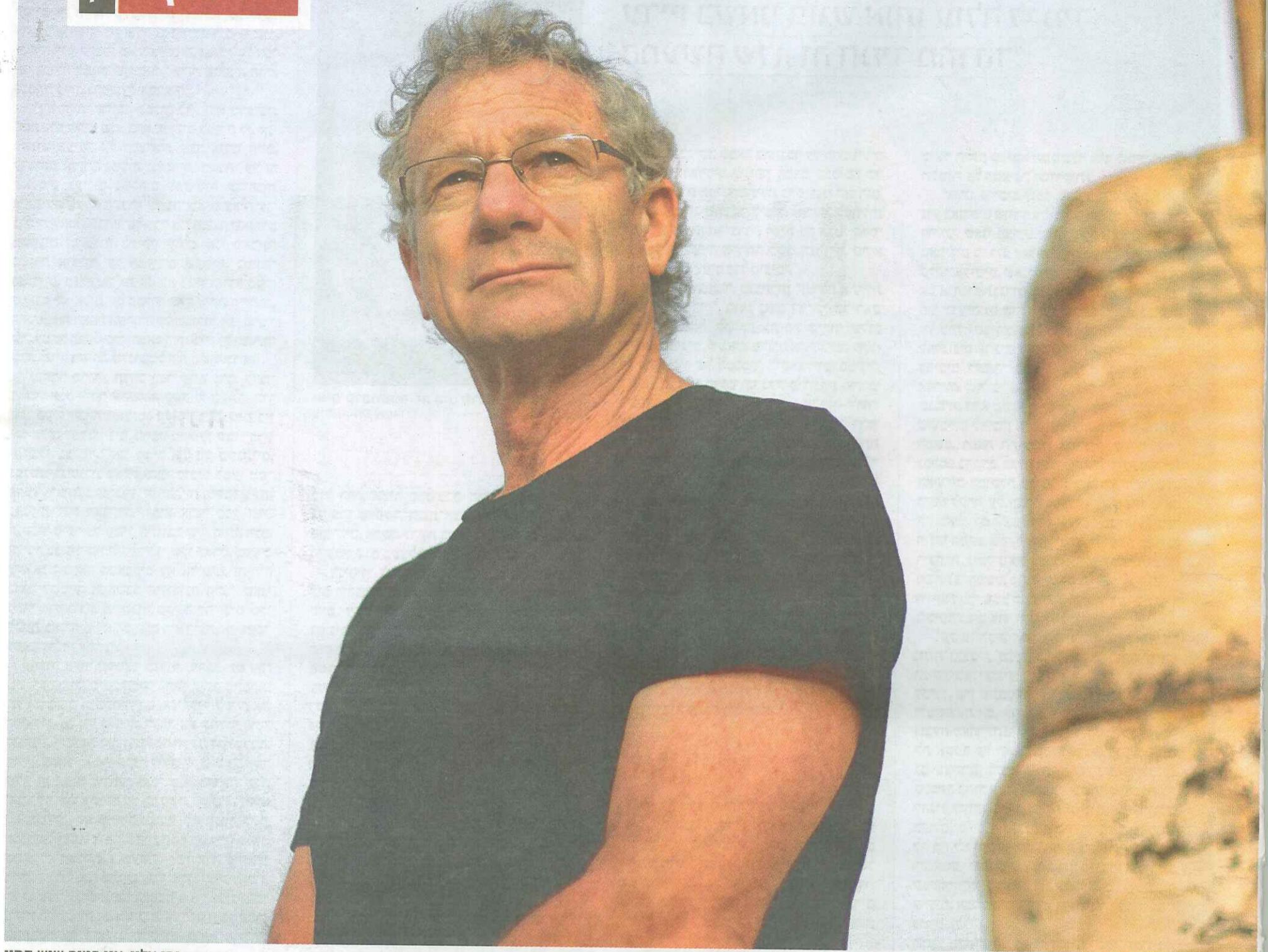
נחי אלון, המתגורר היום על גבול יפו-בת ים,
הוא בנו של היחסוריון וחתן פרס ישראל גדריה
אלון. וזה עשרים שנה הוא עוסקת בימוד והוראת
הפסיכולוגיה הבודהיסטית ומתחמה בתחום ATI'
קה ומוסר. לצורך פיעולתו בעמותת יידי טיבט
בישראל, שאotta יסוד, הוא נמה עם מקימי בית
הספר "פסכידרכה", מוכן ללמידה ואמין בו
היסטי בתכל אכבי.

"שני המפעלים האלה", מסביר אלון, "קשהים
באופן חרוץ למה שקרה לי או במהלך המלחמה.
שם בחלקם תוצאה של מסע איש אדורן וממש
להיكون אותו מעש שעשתי. המפגש עם דבר
דיים נבהלו וברחו לתוכה מבנה סמוך. הכהה המשיך
ארהיהם וקרא להם לצאת והם לא יצאו. או הכהה
פרץ את הדלת ושני המבוגרים התחלפו בבורות.
בזמן הריצה שלהם ירה עליהם הרס'פ שלנו. הוא
חטף מקלעון ממישו, פתח את הדרגלים, נשכב
על הרצפה וירה".

חיכיתי לו, הייתי מוכן לנשית לדבר כזה ש"ק"
ריה", אומר הפסיכולוג הקליני ונשיא עמותת יידי
טייבט בישראל, נחי אלון. "ולמרות זאת עברתי
בעקבות הכתבה ימים לא קלים. הכתבה עסקה
בהריגת אודחים פלסטינים שנעשתה ביום כתבי
וביפוי (ואות גופות שלחנו על חמור לעוזה),
מוסך 'הארץ' 11.4.08. לפני הפרסום לא ידע"
עתה מה בדיק יכתב וכדרמיוני עברו כל מיini
תסריטים. לא פחדתי על עצמי, בעיקר דאג-
ת לשלти הבנות שלי, אפילו שהן הכירו כבר
את הסיפור. הייתה מוטרדת במיוחד מותגבותם
הצפוי של כמה חברים פלסטינים ישראל-
לימים שאיתם עבדתי במסגרת ארגונים שונים
העסקים במאבקים חברתיים ציבוריים
למען הציבור הפלסטיני בישראל. הפרסום
הייה לכורה מהלומה על היחסים שנרכמו
ביןינו. חששתי שהם יתגערו ממוני אחרי
שפתאום יתברר להם שהיועץ שעבד
אותם הוא רוצח".

במלחמת ששת הימים היה אלון
מפקד פלוגה בגדרה 202 של חטיבת
הצנחנים. חיים קרפנסקוף, שהיה ב-67'
חיל בגדוד, סייר על מארב ליל' שבי-
גמר לאור בוקר עם שתי גופות והתעללות בילד
הומו: "יצאנו למחרנה נטוש בשולי עוזה, נאמר לנו
שאזורים לוחחים ממש ציד אודח. יצאנו במט'
ריה ליעזר אותם. לפונות בוקר הגיעו למונה שני
מכבוגרים ולילד רכובים על עגלת רתומה לחמור.
הכוה יצא מהמארכ לעבר השלווה, שני המבוג-
רים נבהלו וברחו לתוכה מבנה סמוך. הכהה המשיך
ארהיהם וקרא להם לצאת והם לא יצאו. או הכהה
פרץ את הדלת ושני המבוגרים התחלפו בבורות.
בזמן הריצה שלהם ירה עליהם הרס'פ שלנו. הוא
חטף מקלעון ממישו, פתח את הדרגלים, נשכב
על הרצפה וירה".

בזה לא תמה התקורת. "זה היה מהוה קשה",



נחי אלון. אני בטוח שיש המNON
אנשים כמווי שרצו לעשות
תיקון על עול שעשנו

קבוצת מאבק למען הערבים בעירם המעורבות, קיבלה בהפתעה גמורה את הפרסום. "יש לי תחוי שות בطن שלא כראוי שאחושף אתשמי את שם הארגון שעובדתי בו", היא אומרת. "כשנמי סיפר לי על מה שהתרשם היהי נרא מופעת ומתו סכלת. הכרתי אותו שלוש שנים ולא שיערתי שהוא חלק מההיסטוריה שלו. תמיד כשאני נפגש עם ישראלים אני מודדורתبني לבני עצמי על עברם הצבאי, איפה בדיק שידתו ומה עשה. הפעם והיה מרכיב במילוי, פתאום גיליתי שארם שאני עכבר את אותו רצח את האחים שלי".

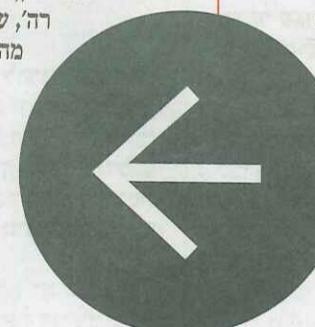
"זה היה סוריאליסטי", היא ממשכה בחתורנשות. "מצד אחד נחי ואננו שותפים לבניית חיים משותפים בין יהודים לערבים, אנחנו מדברים על דוקרים והולכים להפגנות ייחד. אבל מצד שני,

הערבים בארץ. היו מבניםם כאלו שקרואו כבר את הכתבה בעיתון, מי שלא קרא ספרתי את עיקרייה. אמרתי להם שחווב לי לפרש לפניהם את הרכבים בשלמותם ולבחון אם ירצו להמשיך לעבד אותי. היה ברור לי שהסיפור מתוואר קשה ולא רציתי לדרכו. לא רציתי גם להתנצל, להצטדק, להסביר שלא הייתה לי בריה רה, שדברים כאלה קורים במקרה" מה' או 'היתץ ציר'".

בעת פרסום הכתבה היה אלון יועץ למ액רים לא אלימים בארגון הפעול לקידום זכויותיהם של הפליטים בישראל. וורי שבת יפו, שעמדה בראש

למשל, בבקשתה להישפט על ידי הפרק ליט הצבאי - דבר שהביא לסיום שירות הקבע שלו. ב謄ון זהה החשיפה לא חזרה לי תחושות אשמה, כי התה מודרתית איתן כבר. מה שכו, אפילו שברגע שפָתְחתי את העיתון ידעתי שעשתה כל מה שאפשר כדי לתקן, ידעתי שהפעם המעשה הנורא שמלואה אותה הפק לעניין ציבורו".

הרבה דברים קרו לו מאז, הוא מוסיף בקול רך ושליו. "קורדים כל יצאת לשו"ח עם חבריהם, פלסטינים-ישראלים, שקיבלו בהפתעה את הפרסום. יד-עתי שאני לא מתכוון להתחמק מזו, נפגשתי איתם, גברים ונשים, כולם באמצע החיים, כולם לוחמים נחשים וגאים במאקרים על זכויות



محمد مرזוק: "בשנחי סייר על עברו, התגובה שלי הייתה הלם. המחשבה הראשונה הייתה שני עמד מול רוץ. עדין בשאני פוגש אותו עולה לי מיד המעשה שלו, זה תמיד מהדדה"

בצד חיותה מגיבה הממשלה מיר לאחר ההש-

תלחות על הפסינה האטורקית? "הינו צרים לומר שלא היה בכונתו לפ' גוע באורחים שוחרי שלום, גם אם הם מפירים את חוקינו. שאנו מקרים מאור על התוצאה, שנחנו ממשינים כי רוב מעתافي המשע היו שוחרייטוב בחלאיים, שאנו מעריכים את כוונותיהם גם אם אנחנו מתנגדים למשיעם. יחד עם זאת, אני" חנו יודעים גם שחקל מה משתתפים באירועים אלימוט ושבין מרגנו יש כל האת'ים הינו לארגוני עונים לישראל. את הראשונים הינו צרים לשחרר בהקדם, מכל לחתיל עליהם אחריות לאלים. הינו צרים לחתיל עלך שנבדק בלא משוא פנים את שרשות האירופים שהובילו לאובון חיים ופיזיוט בקבוק משתפי המשן, ושאת התוצאות של השמות של הקירה נפרסם בהקדם, בגלוי ובאמת. להגיד שנתה את האידית המועל על כל אחד מזודרים ושלא נחס בקוח על עצמנו אחריות לשגיאותינו אם היו כאלה. גם אם עמלות אחריות כבירה על משי תהפיך המשט שפלו באלים, הרי אנו, כמדינה ריבונית, גנטלים על עצמוני אחריות לשולומ של משתפי המשט, מתוך עמדת כוח".

וזיבלו להישמע אמריות ריקות, הגישה של מ齊עה גם משחו אופרטיבי?

"על פי הגישה שלנו והיבטים גובות את הכל" וונות הטבות בעשיהם. אילו היו מאמצים את הגישה שני מציע, הדר היישראלי היה גם מקים, למשל, קרן שבתיכיה מענק כספי צנוע לנפגעים ולশוחותיהם, להקלת השיקום, ולחלהה כאות נובעת מאחריותנו החומנרטית ואיבה בגדר נט". לתאשמה על האסון שפרק את הנפגעים. הינו גם מציעים, בשיתוף עם מוסדות ביג'אלומים, שנקפה בתוך שביעות מסוף יבש שדרכו תוכל להציג לעזה אספה מדרימות, מוסדות וארגונים בעולם. שיבנה מגנון פיקוח שיבטיח שאמצעי לחימה לא עברו דרך המסות. האמירה היא ברורה: אנחנו יודעים שהיה ככל שינצלו את המגן שניצוד כדי להרים עליינו ולהעביר אמצעים עוניים, אבל אנחנו חוקים די חזרך לעמוד בסי' כונים אלו".

מלבד השיבות עם החברים שלך ובתיות המאמר, היו עוד תוצאות לחישות הספר*האיש שלך?*

"כן, החלנו להקים בבית הספר שלנו תור' כנית לאנשים שחסים שפעלו בזרחה לא ראויים בשירותם הצבאי. זה היה מקום שבו חילימ יוכלו לדבר על מה שקרה להם ופתוחו בצדדים מעשיים לתיקון. מחקר שפורס לארונה על ידי מאשר שאחו לא מבוטל של חילימ, כולל בנות, מרגשים שפעלו לא כראוי. אני בטוח שיש המונע אנשים כמוינו שרוצים לעשות תיקון על עולי שעשו, אבל לא תיקון פיסיולוגית, כי הבעיה היא לא בעיה פיסיולוגית. זו בעיה אחרת. אני מאמין שהרבי העזים שארחנו יוכלו לחיין דיננו. היום אנחנו יכולים לחיין, שעצם השימוש בכוונותינו ועצם הצלחותינו במקצת תרמו להסלמת הסכט. הסלמה יכולה להיות תוצאה טרגדית גם של מקרים זרים".

במקומות כזה, אני יודע שאפשר לעוזר להם". *

אני מאמין בגישה שכאה להתגבר על המכשולים ולקיים את הצדדים לתיקון המצב. בסיסה של הגישה עומדת תפיסה חומתת כלפי שני הצדדים, כוות שאומרת שאפשר ליטול אחריות לעולות ולתיקונו באופן חד-צדדי, ושיש בה הבנה שesa כstor הוא תאטרוגרפיה שקורתה לשני הצדדים. שהוא לא מכב של רשעים מול טובים".

בחלק של המאמר, שכותרתו "ניטלת אחריות מtower עדמת כוח", מזוג נאים דמיוני של ראש ממשל ישראלי, לקראת פתיחת שיחות שלום עם הפלסטינים. "הנאים מרגים את הגישה שלו לתיקון נקיו של הסכט היישראלי-פלסטיני", הוא אומר. "לא מודבר בהצעה פוליטית. אין בו תוכניות ספציפיות שהוא מカリ עלייה. ייחדו בכרך שהוא מושחת על הנחות-יסודות ועל דרכיו פועלות שנותן מן החסיבה המקובל. הוא מושחת על ההבנה שנחנו יכולם לאחמי בזירת הדרך ועם זאת קיבל גשם הצר שני מאמני בזירת מאנק. ההבנה הזאת מאפשרת למוהיגים לפ' על ברמה המעשית, אבל בדרך כלל לא מושחת את הקירה אומנות הפלטית. הם יכולים ליטול אחריות מעתה כות, אבל קבל גשם הצר שני מאנק בזירת מאנק. הנטיאציה המ██ובכת הזאת ועדודה אותי להאמין שאפשר. הבנתי שגם מתמאים תנאים מסוימים, אפשר להיות קשורם אונשיים ובקשי ר' עבדה גם כשלילי העבר וכחחים".

הניסיונו להבין את אותם תנאים המאפשר רים הדרירות והוביל אותו לכטב ייחד עם פרופ' חיים עומר, מרצה בכיר בחוג לפסיכולוגיה באוניברסיטת תל אביב, מאמר העוסק בדריכת תקינו ויישוב סכוכם פלטיטים. בספר שכטבו השניים לבני כמה שנים, "השטו שבנינו", הם עסקו בשאלת כיצד, מודרך יגורוד כנעה לתביב' רקסים, מسلمים אויכאים את המאנק בגדנ'וי, נעים אפשרות להידרירות. "הפעם", אומר אלון, "בקשות החווה של רצון לנצח ולהיות צו' קון שלו. ולמרות זאת התהוושה הקשה לא נעלמה. מצאנו כי מכשול חמור בדרך לתיקון הוא שאני עורי כשאני פוגש אותו שמייעו יביאו בהכרה שלו, זה תמיד מהדרה. מצד שני, החרטה שלו, האזריות שהוא לוחק על מעשה, העוברה שהוא לא מכחיש, לא מדריך, שהוא לא מנסה לתת הסבירים, שהוא שמהר שמהר הוא חלק ממנו, שהוא לא ישכח את שעשה – כל אלה פותחים מרחב בינוינו. אני מרגיש שהריאולס סביב תיכון, יש בו ממד אנושי מאד. הסכמים בין נציגי התהנוות והלאומיות הם השובים, אבל יש רודר עמוק שתמבסס על דיאלוג שמטrho תיקון ולקיים תאר את זה אחרית".

מרזוק אומר שהמאנק שנוצר מרכוב, גם עכ' של הנרצחים ומשפחותיהם. אני יכול לומר שהוא היה כואב לשמו. המחשבה הרשונה היתה שאני עומר מול רוץ. מי שנתן פקודה לחילילים שלו לירוח באזרחים לא חמושים הוא רוץ. אי אפשר לתרא את זה אחרית".

מרזוק אומר שהמאנק שנוצר מרכוב, גם עכ' הדיאלוג עם נחי ואפלו לקבל את ההליך התני' קון שלו. ולמרות זאת התהוושה הקשה לא נעלמה. מצאנו כי מכשול חמור בדרך לתיקון הוא שאני עורי כשאני פוגש אותו שמייעו יביאו בהכרה של הצעה גדר-צדדי



חיים קרבנקופף. זה היה מרושע ואכזרי
צילום: טס שבאן

ברגע אחד, בא הסיפור הישן מעוזה, כשהוא הת' חיל לספר לי מה קרה שם, אני מודה שלא רצתי לשמעו יותר מדי. לפעמים עדרף לא לדעת. הב' נתי מיד שהוא מספר לי שהוא מאור כבב, אiom, לא עניין של מה בכב. היה ברור לי שהוא יכול לסייע את היחסואיה. רק אורי מהים דיברנו שוב. וזה היה רגע דרמטי מאור ביחסים. בסופו של דבר אני יכול להגיד שההגשתי שהסתואואה היא נפתחה עלי, נפתחה עלי לרצתות.

"לא הייתי צריכה לסלוח לו", היה מרגישת.

"האנשים שהוא פגע בהם צרים לסלוח לו. אני חשבתי במקור על המזיאת שכח אונחנו חימי, שהרשות גושים ונשיות ומוסרת. חשבתי על זה שנשים צערם נשחים למשימות שהופכות אותם לפושעים. חשבתי על נחי כאיש צער שנ' כנס למלחה. בסופו של דבר אני מבינה שאנשים משתנים ומאמינה בתיקון עולם. אני מאמין במקחת אחריות על המעשים שעשית, במילוי הנוראים. נחי עשה את זה, לא במקירה הוא מטיף למאבק לא אלים. גם בשיחה של יירה, יירה, הוא שם את האמת השורה על השולחן. אין מרגע שהוא כבש שיחה שנינו בכל זאת משחו מרפא".

מוחמד מרזוק, תושב כפר קרע, מוכן לדבר בഗלי, אבל אומר שהשיטה קשה לו בזות. מ"ר זוק, פועל חברתי-פוליטי העוסק במגזרים בין ישראלים לפלסטינים, חוות מהופן שבו דבריו יתקבלו בכבודו. "אני מכיר את נחי מרגענו, נפגשנו במסגרת מזק שאני מוביל מען מש' פחות ערכיות מעורבות, ישראליות ופלשניות. נפגעות חוק האזרחות", הוא אומר בכל זאת "כשנחי סייר על עברו, התגנבה שליל היהת הלא. זה היה בכניגור מוחלט לדמי שלו אדים, כפעל שואב הדראה ממאבקים לא אלימים. זה היה כואב לשמו. המחשבה הרשונה היהת שאני עומר מול רוץ. מי שנתן פקודה לחילילים שלו לירוח באזרחים לא חמושים הוא רוץ. אי אפשר לתרא את זה אחרית".

מרזוק אומר שהמאנק שנוצר מרכוב, גם עכ' של הנרצחים ומשפחותיהם. אני יכול לומר שהוא היה כואב לשמו. המחשבה הרשונה היהת שאני עומר מול רוץ. מי שנתן פקודה לחילילים שלו לירוח באזרחים לא חמושים הוא רוץ. אי אפשר לתרא את זה אחרית".

מרזוק אומר שהמאנק שנוצר מרכוב, גם עכ' הדיאלוג עם נחי ואפלו לקבל את ההליך התני' קון שלו. ולמרות זאת התהוושה הקשה לא נעלמה. מצאנו כי מכשול חמור בדרך לתיקון הוא שאני עורי כשאני פוגש אותו שמייעו יביאו בהכרה שלו, זה תמיד מהדרה. מצד שני, החרטה שלו, האזריות שהוא לוחק על מעשה, העוברה שהוא לא מכחיש, לא מדריך, שהוא לא מנסה לתת הסבירים, שהוא שמהר שמהר הוא חלק ממנו, שהוא לא ישכח את שעשה – כל אלה פותחים מרחב בינוינו. אני מרגיש שהריאולס סביב תיכון, יש בו ממד אנושי מאד. הסכמים בין נציגי התהנוות והלאומיות הם השובים, אבל יש רודר עמוק שתמבסס על דיאלוג שמטrho תיקון ולקיים תאר את זה אחרית".

הרעיוון של תיקון, במובן האיש, הפך עם השנים לאחר התהוושות העיקיים שבו עוסק אלון כמורה בודחיסטי, אבל המחשבה על תיקון מובנו הפליטית התפתחה אצלו בעיקר מזרק עמדון חבריו העזים. "החשיפה פתחה פתח להריכרות שהריה ראה עבורי לכך שעצם קיומה של היס' טוריה קשה לנו מהיבב ניתוק חיסים, שאנשים טריכים לצד הנפגע יכולם להמשיך לעבוד. השיכים ישבו בצד שלם", מספר אלון. "הבנייה שהרקע העתיק לא חייב להיות מושתת מכשלה. הعواבה שפוגעת חברו, בעמם, שעשית מעשים לא מרים – לא חייבת לגרור איביה. ההתייחסות של רוכב ערבר של שלי יכולת להוביל דוקא להמשך הירבי מכך. אפשר לומר שארה מאמצת את הגישה של,

coby.bs@gmail.com